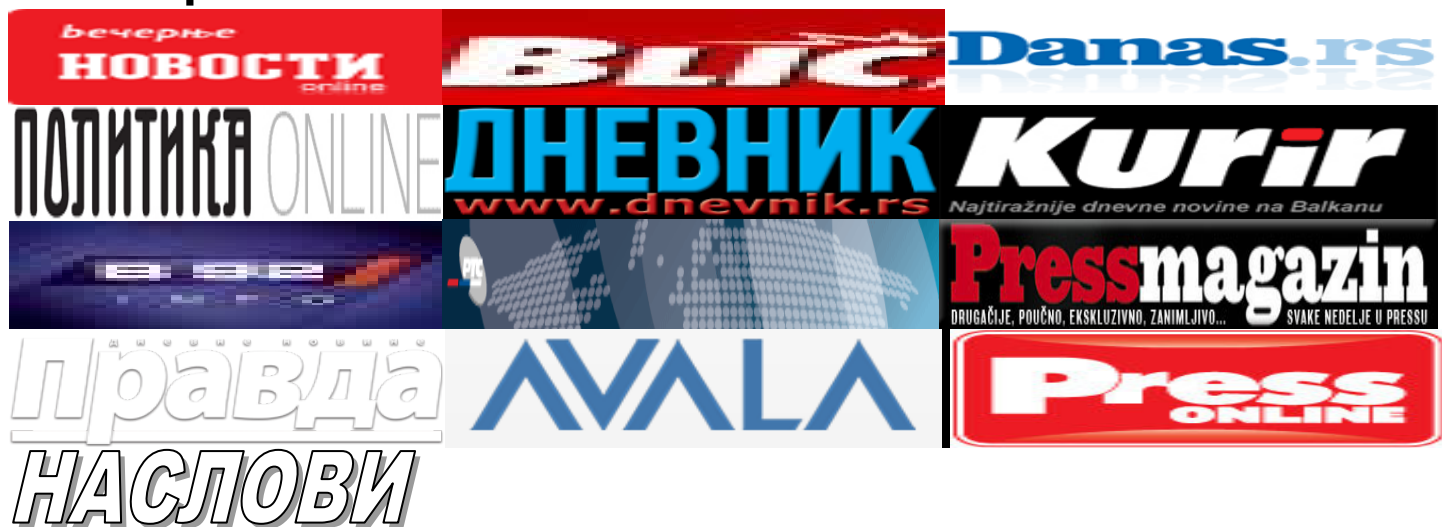

ПРЕС КЛИПИНГ

28. април 2016.

Смањене основице за доприносе за пензије у Србији (стр.2)

У Јури раднике терали да носе пелене? (стр.2)

Дигли дуг за 16 милијарди евра, све појели и попили (стр.3)

Јавни дуг у марту 2016. године 24,44 милијарде евра (стр.3)

Фијат највећи извозник, Бош међу првих 15 (стр.6)

Грађане чекају већи намети на квадрате (стр.6)

Ко је бацио око на српску фабрику лекова (стр.7)

Откази – највећи изазов за нову владу (стр.8)

Камараш у железари направио губитак од 144 милиона евра (стр.10)

Само 7.500 фирми запошљава особе са инвалидитетом (стр.11)

Без пенала за пензију 6.000 радника (стр.12)

Смањене основице за доприносе за пензије у Србији

Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање Србије подсетио је данас грађане који сами плаћају допринос за пензије да од уплате за мај 2016. године важе нове основице осигурања које су смањене за 6,4 одсто због усклађивања са кретањем зарада у претходном кварталу.

Градјани могу да се одреде за једну од 13 основица осигурања, независно од стручне спреме коју имају.

По Закону о доприносима за обавезно социјално осигурање, најнижа основица износи 35 одсто просечне републичке зараде из претходног тромесечја, што је 21.012 динара, а највиша пет просечних плата, односно 300.170 динара.

Допринос за пензијско и инвалидско осигурање је 26 одсто, што значи да ће месечни издатак бити од 5.463 до 78.044 динара.

Нови износи примењиваће се за уплате доприноса за мај, јун и јул 2016. године.

У Јури раднике терали да носе пелене?

Аутор: ДАНАС

Пријаве за мобинг и злостављање радника у Јури никада нису процесуиране

Иза штрајка од 15 минута, колико у уторак ујутру нису радиле машине у фабрици Јура у Лесковцу, крије се незадовољство радника што не могу да добију један нерадни дан који им припада по закону, али и физичко и ментално злостављање, на које нико у власти не реагује.

Како пише дневни лист Данас, иако постоје, пријаве за мобинг и злостављање радника у Јури никада нису процесуиране, што значи да је власт у Србији упозната са дешавањима, али не реагује на њих.

Председник синдиката Слога Жељко Веселиновић каже за "Данас" да њихова битка са Јуром траје већ пет година, јер инвеститор из Јужне Кореје има убедљиво најгори однос према радницима у Србији.

"Тукли су их металним палицама, жене су напастовали сексуално, иако силовања није било. Забрањиван им је одлазак у тоалет и саветовано да носе пелене. Када неком позли, Хитна помоћ се зове у фабрику и уколико радника не одведу у болницу он је дужан да се врати послу након што му је указана помоћ", истиче Веселиновић.

Он каже да у Јури шиканирају и малтретирају раднике у сваком смислу, физичком и менталном.

Поднели смо много пријава, али се никада ништа није решило, осим у случају отпуштања шесторо радника још пре пет година и то зато што су покушали да оснују синдикат. Донета је пресуда да су радници у праву, добили су одштету, али никада нису враћени на посао - каже Веселиновић.

На посао нису враћене ни труднице и породиље које су пре две године добиле отказ у крагујевачкој фабрици. Веселиновић каже да је иста ситуација у свим Јуриним фабрикама, Рачи, Нишу, Лесковцу и да је злостављање константно, као и да је поносан на раднике који су устали и одлучили да се побуне.

- Ми ћемо им пружити помоћ, јер је овај њихов покушај за свако поштовање, али бојим се да ће једина последица свега овога бити отказ за оне који су штрајк организовали - напомиње Веселиновић.

Неколико радника данас је било и код председника Већа Самосталног синдиката у Лесковцу Ивана Јовановића. Дошли су да се жале, али синдикат нема ту моћ да их заштити. Бар не онолико колико би требало. Јер у Јури је синдикално организовање забрањено.

- Не могу да се организују јер им прете отказом. Радници су уплашени, али мислим да им је већ доста свега. Знате, када на југу Србије изгубите посао, тешко можете да нађете други и зато су људи спремни често да раде и за мале паре и трпе свашта - истиче Јовановић.

Хиљаде радника ове фирме буквално свашта трпи за свега 25.000 динара колико просечно месечно приме. Држава је Јури за свако радно место дала и до 10.000 евра. Само прошле године Јура Лесковац добила је од државе субвенцију вредну 950.000 евра. И зато не чуди што у Јуру, како тврде, стижу само рутинске инспекције у којима се никада ништа нерегуларно не пронађе, јер је цео систем прилично "затворен". Како је и да ли је држава одлучила да реагује покушали смо јуче да сазнамо у Министарству рада. Није реаговало.

"Наставићемо посао, поштујући српске законе"

Јура је 2010. у Лесковцу отворила фабрику електро-каблова у којој ради 1.700 радника, с просечном бруто зарадом, према подацима од јесенас, од 362 евра. Градоначелник Лесковца Горан Цветановић рекао је прошлог септембра да јужнокорејска компанија Јура планира да изгради и пету фабрику у Србију, а другу у Лесковцу, као и да запосли 3.000 људи.

- Они су две године радили анализе и закључили да су наши радници највреднији, најмарљивији и постижу најбоље ефекте, па је због тога борд директора одлучио да у Лесковцу гради још једну фабрику - рекао је градоначелник Цветановић, који је на тек завршеним изборима у Лесковцу поново добио већину гласова. Осим у Лесковцу, Јура у Србији има две фабрике у Нишу и једну у Рачи.

На конференцији за новинаре у децембру 2015. Цветановић је рекао да ће градња нове фабрике почети 2016. преко пута постојеће, на бившем земљишту предузећа Југекспрес, које је град купио на лицитацији за потребе инвеститора. Директор Јуре Ћои Нам Јин се, том приликом, захвалио на подршци. "Наставићемо овај посао у Србији, поштујући српске законе и прописе", рекао је Јин.

Ђулибрк: Дигли дуг за 16 милијарди евра, све појели и попили

Главни и одговорни уредник недељника НИН Милан Ђулибрк каже да је Србија за осам година дигла јавни дуг за 16 милијарди евра, а да ништа није урађено: "Појели смо милијарде, а враћаће наша деца". Плаши се да ће реформа јавне управе "однети" праве људе, а не партијски запослене, а Вучићеве најаве о просечној плати од 500 евра сматра нереалним.

"Све време се питам, откуд та храброст да се смање плате и пензије, а не сме да се загризе "кисела јабука" да се реше јавна предузећа... Ако имате снаге за то, а немате да реформишете јавна предузећа, у чему је проблем", пита Ђулибрк.

Он наводи да је резањем плата и пензија уштеда била 50 милијарди, а да је на јавна предузећа изгубљено је 60 милијарди.

Ђулибрк сумња да ће и нова Влада решити питање јавних предузећа. "Ако неко са 202 посланика иза себе није имао ту снагу, како ће имати са 130 и кусур", пита и додаје: "Нисам сигуран да ће ова влада да траје четири године... Ако се већ размишља о неким изборима за две године – онда од реформи нема ништа".

Коментаришући понашање српских бирача, каже да нико не гласа из новчаника - "сви гласају ирационално, нико не гледа на програме, шта је обећано, шта је урађено..."

Подсетио је и на нека обећања премијера - па и на оно да је рекао да ће просечна плата у 2018. бити 500 евра. Он наводи да је сада она 350 евра, и да то значи повећање за 33 одсто, што изгледа нереално кад се рачуна на реални раст од пет одсто.

Коментаришући ситуацију са РТБ Бор, каже да ако то "успеју да реше свака част". Обавезе РТБ Бора су милијарду и 200 милиона евра, подсећа Ђулибрк.

Премијер је у неколико наврата обећао да РТБ неће да буде ликвидирани, ја видим решење да се то предузме повери неком другом на управљање, додаје. Он подсећа да је консултантска кућа Мекинзи констатовала да и руководство на челу са Благојем Спасковским, није радило посао како треба, и да није у питању само ниска цена челика.

Ја бих волео да се оно прода, ја бих га поклонио, каже Ђулибрк додајући да се ради о фирми која је направила губитак који морају да враћају порески обвезници Србије, а која може наредних година, уколико се буде чекало, да направи можда и милијарду и 400, 500 милиона дуга.

Коментаришући Железару Смедерево, он је навео да је она и прошле године, под управом ХПК, направила за 40 одсто губитак, у односу на управу која је била неспособна. "Не видим како је ова способна", додаје.

О реформи јавне управе: Плашим се да не оду прави људи

Говорећи о реформи јавне управе, каже да би то требало да дође на ред у овој години, и да се одлагало због избора.

"Постоје неке процене да вишак није 75.000 људи, као што је договорено са ММФ... Прича се да то може да се заврши са 25.000", каже Ђулибрк. Ја се плашим да не оду само прави људи, него да то буду они који су доведени по партијској линији, и они од којих никаквих ефеката ова држава нема, додаје.

"На срећу нећемо доћи у ситуацију Грчке, јер нам нико неће дати тај новац"

Он се осврнуо на задуживање земље и јавни дуг, и казао да проблеми потичу још од Владе Мирка Цветковића. "Он је удвостручио јавни дуг са 8 и по, на 16 и по милијарди евра и он је направио тај први погрешан корак", каже Ђулибрк.

Он подсећа да је јавни дуг Србије сада 24,5 милијарди евра. "За осам година дигли смо дуг 16 милијарди евра, а са тим новцем није ништа урађено... Све смо то ми појели и попили", додаје.

Каже да за те новце нисмо ни завршили коридоре, инфраструктуру... "Што је најгоре, још узимамо кредите да бисмо то завршили, а потрошили смо милијарде", наглашава.

Да смо половину тог новца уложили у инфраструктуру, имали бисмо мостове преко сваке јаруге, додаје. "Појели смо га (новац) и враћаће га наша деца. И тако се понашамо од осамдесетих..."

Каже да за такво понашање у Србији нико не сноси одговорност. "Кад је Влада Мирка Цветковића први пут провила границу од 45 одсто јавног дуга, која постоји у закону да не сме да се пробије - нико није реаговао".

На констатацију да се власт увек позива на то да су дугови наслеђени, Ђулибрк каже да је то истина, али напомиње: "Имамо наслеђене дугове, тачно - Цветковић је повећао за 8 милијарди, али Дачић за 4, Вучић за 4..."

Кад пређете границу да је дуг већи од 80 одсто БДП, ви званично постајете презадужена земља, и другачије ће вас гледати кредитори, мало другачије ће вам обрачунавати камате, истиче.

Каже да је плата од 500 евра, коју је обећавао премијер за 2018. годину, реална за минимум 7 или 8 година. "Ако спроводите реформе, вама плата не може брже да расте од БДП", објашњава.

О страним инвестицијама: Не дајте им жив новац који немамо

Коментаришући Вучићеве најаве о новим инвестицијама и субвенцијама, каже да га то и плаши.

"Ми плаћамо стране инвеституре и плаћамо им субвенције из буџета у ком имамо минус... И плаћамо мултинационалним компанијама од којих неке имају годишњи промет већи од БДП наше државе", каже Ђулибрк.

Он наводи да се дају субвенције, а да није урађено ништа да се привуку инвеститори.

Кажите му - пет година не плаћате порез на добит, и добиће исто као да сте му дали 10.000 евра (по раднику), предлаже уредник НИН-а. Плати порез на плате, на доприносе, остало носи, држава не губи, додаје. "Немојте да им дајете жив новац који немате", поручује Ђулибрк, додајући да се ми задужујемо и плаћамо камату, и да не "пије воду" прича власти да и други дају субвенције.

Овако ми дајемо кеш, а у многим од тих компанија које су добиле по 10.000 евра субвенција, плата запосленог је 160 евра. "Људи изгубише очи за плату од 160 евра", наглашава.

Каже да га плаши то што је премијер рекао да би волео да удвостручи инвестиције.

Упитан да ли би Србија могла да заврши као Грчка, Ђулибрк је закључио: "На срећу нећемо доћи у ситуацију Грчке, јер нам нико неће дати тај новац".

"СНС је изгубио 38 мандата, то се не може назвати успехом"

Он сматра да је стање прилично хаотично, од недеље навече, кад су стигли први резултати. "Било је потпуно сумануто, поговато кад су почели да стижу резултати из Војводине... ЦеСид је увео највећу конфузију", сматра Ђулибрк.

Како каже, јединицу могу да добију Цесид и РИК, нулу може да добије ПИК који се није оглашавао цео дан. "Кесић је добро то описао - 1+1 једнако је један из математике", додао је.

Он додаје да су и 2012. одржавани председнички, парламентарни и локални избори и да се никад није толико чекало са подацима.

Још је чудније што је ОЕБС у понедељак саопштио да су избори били фер и коректни, да није било нерегуларности, и одједном хаос, додаје Ђулибрк. Додаје и да је РИК најпре јавио да има само два приговора.

Он оцењује да је ово кључни моменат за људе у странкама да виде шта ће да раде у будућности, јер се показало да исти људи не могу да доносе различите резултате.

Ови избори немају победника, додаје Ђулибрк подсећајући и да су напредњаци имали 135 мандата, са СПС-ом 202, а сада сами 98. "Мислим да губитак од 37, 38 мандата СНС не може никако да се назове успехом... Сада имају тесну већину са осам коалиционих партнера и требаће им неко..."

Он оцењује да је двотрећинска већина за, на пример, промену Устава сада мисаона именица.

Међутим, подсећа и да се две листе клацкају, и да је могуће да тих "њихових" 26 мандата дели другима, па би СНС у том случају могао да оде на око 140.

"Не постоји коалиција која није могућа"

У сваком случају држава је дестабилизована, политичка ситуација није нормална, наводи он.

Каже да захтев да се провери гласање није притисак, и да свако од учесника има право и може то да провери. Оцењује да се у наредних месец дана ништа неће дешавати - до Скупштине СНС. Додаје да га не би чудила поновна коалиција СПС-СНС, и после свих препуцавања.

"Не постоји коалиција од 2008. године, која није могућа... Након што су ДС и СПС направили заједничку владу - све је могуће", наглашава.

Говорећи о коалицији ЛДП-СДС-ЛСВ, каже да се ради о предизборном "браку из рачуна" - да се пређе цензус, и додаје да није то једна странка и да је могуће да свако настави својим путем.

Ако уђу у парламент свако ће да добије свој број мандата, каже Ђулибрк и додаје да је могуће, након тога, и да направе посебне посланичке групе.

БЕТА

Фијат највећи извозник, Бош међу првих 15

Вредност извоза 15 највећих извозника у Србији у прва три месеца 2016. године износила је 981,1 милиона евра, а највећи извозник и даље је Фијат Крајслер аутомобили (ФЦА) Србија у Крагујевцу са извозом од 312,4 милиона евра, објавило је Министарство финансија Србије.

На листи водећих извозника на другом месту је Тигар тајерс из Пирота са извозом у првом кварталу од 85 милиона евра, а на трећем месту је Железара Смедерево чији је извоз 55,4 милиона евра.

Следе компаније Филип Морис из Ниша са 51,6 милион евра извоза, Југоимпорт СДПР чији је извоз био 44,6 милиона евра, ХИП Петрохемија из Панчева са 44,4 милиона евра и Нафтна индустрија Србије са 41,7 милиона евра.

Тетра пак из Београда је на седмом месту са извозом од 40 милиона евра, а иза њега су Јура корпорација из Раче са 37,8 милиона евра и компанија Горење која је извезла робу вредну 37,3 милиона евра.

На листи највећих извозника је и Викторија група са извозом од 36,1 милион евра, МК група са 35 милиона евра, Хемофарм из Вршца са 34,4 милиона евра, Леони из Прокупља 33,8 милиона евра и компанија Бош са 28,8 милиона евра извоза.

БЕТА

Јавни дуг Србије у марту 2016. године износио је 24,44 милијарде евра

Јавни дуг Србије у марту 2016. године износио је 24,44 милијарде евра, што је 72 одсто бруто домаћег производа (БДП), објавило је данас Министарство финансија Србије.

Укупне директне обавезе државе биле су 22,15 милијарди, а индиректне 2,29 милијарди евра.

У фебруару је јавни дуг Србије био 24,86 милијарде евра, што је 73,6 одсто БДП-а.

На крају 2015. године јавни дуг је износио 24,80 милијарди евра, односно 76 одсто БДП-а.

Јавни дуг Србије је на крају 2014. године износио 22,76 милијарди евра, односно 70,4 одсто БДП-а, док је на крају 2013. године био 20,14 милијарди евра, са учешћем од 59,6 одсто у БДП-у.

Крајем 2000. године јавни дуг је био 14,17 милијарди евра или 201,2 одсто БДП-а, а најнижи износ јавног дуга био је 2008. године када је износио 8,78 милијарди евра или 28,3 одсто БДП.

Законом о буџетском систему учешће јавног дуга у БДП-у ограничено је на 45 одсто.

Грађане чекају већи намети на квадрате

Београд -- Влада Републике Србије припрема нове измене прописа о порезу на имовину, па ће предузећа ће, по свему судећи, од идуће године плаћати већи порез на имовину.

Да ли ће и грађанима овај намет бити увећан, биће познато када светло дана угледају нове измене Закона о порезима на имовину, на коме тренутно ради Министарство финансија, пишу Вечерње новости.

Основни разлог за мењање начина обрачуна овог пореза је планирано усвајање новог прописа који се односи на финансирање општина и градова. Због њега ће, наиме, локални буџети остати "тањи" на име укидања наплате еколошке таксе и фирмарина, па је план да општине и градови ова средства надоместе управо кроз - порез на имовину.

Измене Закона о порезима на имовину се, како "Новости" сазнају у Немањиној 11, односе на начин утврђивања те пореске обавезе.

“У склопу доношења новог Закона о финансирању локалне самоуправе доћи ће до измена у законским решењима и за порез на имовину, накнаде... Коначно решење ће условити доношење одлуке о променама у висини стопе, првенствено правних лица”, наводи наш извор. Иначе, познато је да су предузећа на неки начин повлашћена у односу на грађане, када је реч о начину обрачуна пореза на имовину. Јер, као што је то указао Фискални савет, тренутни пропис прописује прогресивне пореске стопе од 0,4 до два одсто за грађане, и јединствену пореску стопу од 0,4 одсто за предузећа.

“Додатно, правним лицима је дата могућност да при обрачуну пореске обавезе уместо процене локалне администрације користе процењену вредност непокретности у складу са међународним рачуноводственим стандардима и да на тај начин потенцијално смање своју пореску обавезу”, указује Фискални савет, упозоравајући да је приликом интегрисања накнаде за животну средину и фирмарине у порез на имовину потребно избећи преливање пореског терета на грађане.

Фискални савет

Фискални савет сматра да би одговарајуће циљано повећање пореске стопе за предузећа и друга правна лица, приликом интеграције фирмарине у порез на имовину, заправо могло да умањи њихов привилегован порески третман у тренутном закону. “У овом контексту потребно је урадити детаљније анализе на микро нивоу како би се размотрили и алтернативни приступи. На пример, упоредити ефекте повећања пореске стопе за сва правна лица и ефекте циљаног повећања само за она правна лица која се одреде за процену вредности непокретности на основу међународних рачуноводствених стандард”, указује Фискални савет.

Ко је бацио око на српску фабрику лекова Финци, Бугари и Индијци желе "Галенику"

Аутор: Сузана Лакић

Тендерску документацију за куповину „Галенике” откупили су произвођачи лекова „Софарм” из Бугарске и „Кадила фарм” из Индије и инвестициони фонд из Финске „КЈК Капитал”.

Рок за откуп документације је истекао 22. априла, а заинтересованост за куповину 25 одсто земунске фабрике лекова показале су компаније које се до сада нису појављивале као потенцијални купци.

У Влади размишљају да продуже рок за достављање пријава.

- Компанија из Индије има доста фабрика лекова по Индији и Азији, али нису присутни у Европи. Уласком у „Галенику” практично би обезбедили карту за европско тржиште. Фирма из Бугарске је један од највећих произвођача лекова у тој земљи, док компанија из Финске поседује фирме у Скандинавији и на Балкану. Реч је о инвестиционом фонду који купује фирме из различитих делатности, улаже у њих и продаје након неколико година - каже извор „Блица”.

С друге стране, компаније које су до сада показивале интересовање за партнерство са „Галеником”, а чија судбина мора да буде решена 31. маја 2016, нису откупиле документацију.

Компаније које су показале интересовање, како је „Блиц” писао, јесу америчка компанија „Пари Биомедицал”, „Пиџур” из Базела, „Џулфара” и „Пхарма Царе ПЛЦ”.

За куповину 25 одсто капитала „Галенике” захтева се најмање седам милиона евра.

Иначе, према незваничним информацијама, у Влади размишљају да продуже рок за достављање пријава за куповину „Галенике” на 25 мај. На тај начин се отвара простор за разговоре са још неким компанијама које би имале интерес да уђу у „Галенику”.

Откази – највећи изазов за нову владу

Међу тешким задацима и завршетак приватизације и реформа јавних предузећа

Аутор: **ТАНЈУГ**

„Пут није посут ружама, ту нема много меда и млека”. Овим речима је Александар Вучић, лидер Српске напредне странке (СНС), прекесином започео одговор на питање шта ће бити први задаци за нову владу. Судаћи према Меморандуму економске политике, који је Вучић, као доскорашњи премијер, и потписао са Међународним монетарним фондом, на дневном реду новог премијера остали су најтежи послови. Отпуштање запослених у јавном сектору, завршетак процеса приватизације и реструктурирање, који ће можда значити и стављање катанца на нека од највећих друштвених предузећа, и реформа јавних предузећа.

Све то ће утицати на судбину више десетина хиљада запослених. Само у државној служби, локалној самоуправи и локалним јавним предузећима, број запослених у току 2016. године требало би да буде мањи за 35.000. Померања рокова ће, сасвим сигурно бити, јер је до почетка фебруара из јавне управе требало да оде 14.000 људи, што се није догодило. Познато је и да из „Железница Србије” мора да оде најмање 2.700 људи, а из ЕПС-а око 1.000.

Још један „дан де” за будућег премијера је 28. мај, када треба да се стави тачка на судбину 11 стратешких предузећа у реструктурирању, у којима ради 21.483 запослена. ММФ је за њих предвидео чиста решења: продају или банкрот.

Ипак, Миладин Ковачевић, научни сарадник билтена „Макроекономске анализе и трендови” (МАТ), сматра да је нова влада обезбедила себи одређени маневарски простор захваљујући ономе што је стара власт урадила у претходе две године. „Није моје да говорим у име Фонда, али верујем да због остварених резултата неће бити толико ригидни”, каже. Објашњава да ту, пре свега, мисли на мере консолидације јавних финансија и смањења мањка у буџету што је била „неуралгична тачка старе владе, која није могла да дозволи кризу јавног дуга”. Како каже, пред новом владом отвориће се четири фронта.

– Први је завршетак процеса реструктурирања јавних предузећа, где више није проблем „Железара Смедерево”, али јесте РТБ „Бор”, „Ресавица”, „Галеника”, „Симпо”, „Петрохемија”, Метанолско-сирћетни комбинат, ФАП, „Азотара”. То су тешки процеси које је немогуће решити у кратком року и не верујем да ће ММФ много затезати. Јер, за неке од тих предузећа, попут РТБ „Бора”, потребно је наћи стратешког партнера, а то изискује време. Видели сте колико је трајало решење проблема железаре – уверен је Ковачевић.

– Други изазов за нову владу је консолидација и трансформација неколико великих јавних предузећа. Најважније су реформе у ЕПС-у, „Србијагасу” и „Железницама Србије”. Као илустрацију колико су ти проблеми сложени Ковачевић наводи да су субвенције железници (17 милијарди динара), веће него дотације целој привреди (15 милијарди).

– Трећи фронт представљају секторске реформе у јавном сектору, са посебним акцентом на два најкрупнија сегмента: здравство и образовање, где је запослено близу 300.000 људи. Ту је неопходна и рационализација, али повећање ефикасности и продуктивности – каже Ковачевић и додаје да се тежиште реформи са јавних финансија сада помера на структурне реформе.

– Четврти, и последњи, крупан изазов за нову власт је наставак системских реформи, које подразумевају промене у пензионом систему и социјалне функције државе. Наш саговорник каже да је неопходно и смањење оптерећења на рад, како би се стимулисало ново

запошљавање, али да би за то требало и нека додатна компензаторна мера која би надокнадила јаз који би се појавио у буџетским приходима.

Он предлаже да се уведе такса за коришћење простора, коју би плаћали рентијери, односно они који изнајмљују пословне и стамбене објекте.

Милојко Арсић, професор Економског факултета, осим већ побројаних задатака, сматра да ће највећи изазов за нову владу бити да не преузме неке додатне расходе, како би се минус у каси ове године додатно смањио.

– Сада ће кренути разни притисци да се повећају различити издаци. За нову владу би било добро да се тим притисцима одупре, како би смањење дефицита можда чак било и веће од плана – каже Арсић. Он додаје да креатори економске политике морају да ураде доста и на унапређењу институција, владавине права и сређивање катастра како би се унапредио амбијент за инвестиције и штедњу.

Нема опуштања – на реду јавна предузећа

Павле Петровић, председник Фискалног савета рекао је јуче да нема места да се нова влада опусти, да мора да убрза реформе, у првом реду рационализацију јавног сектора и приватизацију, али и да не би требало да повећава плате и пензије. „Избори су расписани колико разумемо с намером да се добије нови мандат да се спроведу реформе и фискална консолидација. И сада је добијен нови мандат за то. Оно што ми очекујемо јесте да ће реформе снажно кренути, а то се пре свега односи на реформе јавних предузећа”, рекао је Петровић.

Приметио је да су направљени неки кораци кад је реч о реформама унутар ЕПС-а, „Железница Србије”, „Србијагаса”, али су, како је рекао, изостале оне болне мере које би показале да се ушло у те реформе, што се очекује да крене већ у 2016.

Други велики блок би, према његовим речима, била предузећа у реструктурирању и приватизацији. „За те фирме, решење значи или приватизација или стечај, а не видимо баш да постоје неке велике понуде да се та предузећа откупе. Реч је о великом проблему, али са друге стране, решавање тог проблема значило би повећање ефикасности српске привреде, склањање притиска с буџета, али и са остатка привреде”, рекао је Петровић.

Он је подсетио да та предузећа, осим што су добијала дотације, нису плаћала допринесе, дугове за гас, изазивала су великвидност јер нису плаћала ни приватним добављачима и то се ширило кроз целу привреду. „Ако су избори расписани да би се добио мандат за реформе, велике и тешке, политичке и економске реформе су пред нама”, рекао је Петровић.

Говорећи о фискалном дефициту, Петровић признаје да је он значајно смањен, али се ипак није ушло у зону кад ће раст јавног дуга да се заустави. „Према томе, остају нам још две године смањивања дефицита, а главне мере, плате и пензије су исцрпљене и ту не би требало да буде опуштања”, рекао је он.

Други блок који је везан за дефицит, како је рекао, јесте и отпуштање и рационализација, и ту би требало смањити број запослених у општој држави којих има око 500.000. „Наша је процена да неће моћи да се отпусти онолико људи колико се мислило на почетку и да није реално да их оде 75.000 за три године, већ око 30.000-35.000”, рекао је Петровић и додао да је потребна даља контрола плата и пензија, јер је то следећа мера која држи дефицит под контролом, и онда видети да ли је могуће наћи додатне уштеде.

Упркос најавама да ће челичана 2015. године бити у плусу, менаџерски тим „ХПК инжењеринга” повећао губитке за 39 одсто

Аутор: **Аница Телесковић**

„Железара Смедерево” је под руководством професионалног менаџмента пословала са губитком од 144,76 милиона евра. Управљачки тим „ХПК инжењеринга”, на чијем је челу Петер Камараш, ког је држава Србија ангажовала, остварио је 39,1 одсто већи минус него претходне године.

Овај податак налази се у уговору о продаји 98 имовинских целина железаре кинеском „Хестилу”, који је Министарство привреде објавило прошлог четвртка. Ревизорска кућа КПМГ утврдила је и да је нето дуг српске челичане на крају 2015. године достигао 284,38 милиона евра. С обзиром на то да је „Хестил” за 46 милиона евра купио само „чисту” имовину, то је износ који ће пасти на терет пореских обвезника.

Петер Камараш, директор менаџерског тима „ХПК инжењеринга”, пре седам дана је на конкретно питање „Политике” колики губици су настали од марта прошле године, када је преузео управљање железаром, па до данас одговори: „Не знам”.

„Те податке још немамо. Знаћемо их када будемо имали спреман финансијски извештај за 2015. годину”, рекао је Камараш за „Политику”. У извештају КПМГ-а, међутим, недвосмислено се наводи да су неке податке о пословању добили од менаџмента компаније.

О губицима је нерадо говорио и доскорашњи премијер Александар Вучић. Иако није негирао да је челичана под руководством професионалног менаџмента била у минусу, доскорашњи председник владе је објашњавао како је томе кумовала ниска цена челика на светском тржишту.

У томе има истине. Пре него што је Камараш преузео управљање железаром, цена челика на европском тржишту износила је 453 долара по метричкој тони (23. фебруар 2015. године). Најнижи ниво у последњих годину дана цена челика је достигла 23. новембра прошле године – када је пала на 346 долара по метричкој тони. Након тога, цена челика је почела да се опоравља. Према последњим подацима, она износи 420 долара по метричкој тони.

Иако до сада у јавности није било познато како је железара пословала под Камарашевим вођством, након објављивања уговора са кинеским „Хестилом” више нема тајни.

Камараш, како може да се види из уговора, јесте повећао производњу. Па је тако производња топло ваљаног челика са 117,55 милиона евра, колико је износила на крају 2014., на крају 2015. године достигла 229,96 милиона евра. Удвостручена је и производња хладно ваљаног челика (са 21,07 на 54,09 милиона евра). Оперативни трошкови су, логично, већи због веће производње. Па су тако издаци за сировине 191 скочили на 261 милион евра, издаци за енергенте су такође порасли (са 62 на 72 милиона евра). Већи су, ипак и издаци за зараде (са 47 на 52 милиона евра).

С обзиром на то да уговор о професионалном менаџменту који је Влада Србије потписала са „ХПК инжењерингом” није објављен, непознато је и да ли су Петер Камараш и његов управљачки тим заслужили бонусе, о којима се небројано пута спекулисало у јавности. Премијер Вучић је истицао како прво мора да се види да ли је „ХПК инжењеринг” испунио уговорне обавезе.

Такође, у уговору са кинеским „Хестилом” се наводи да ће уговор са „ХПК инжењерингом” бити раскинут. Петер Камараш је јавно говорио како ће Кинези задржати његов менаџерски тим. Могуће је да ће са Камарашем бити потписан нови уговор.

Након што је професионални менаџмент стигао у челичану, председник владе је небројано пута рекао да ће компанија још у току прошле године бити у плусу. Тако је почетком априла 2015. истакао да очекује да већ у мају железара почне да послује профитабилно. Како је тада рекао, губитак у пословању у јануару био је девет милиона евра, док је у марту тај минус „15 пута нижи”. Како је Вучић тада истакао, железара је остварила уштеду на куповини кокса, од око два милиона долара месечно, руде од 1,5 до два милиона долара, на струји од око два милиона долара, шљаци милион и по и ватросталним материјалима од око 0,5 милиона долара.

У ком случају се Кинезима враћају паре

Како се наводи у уговору са кинеским „Хестилом”, у случају да било коју од 98 имовинских целина није могуће регистровати на име купца, продајна цена ће се смањити. Како пише у документу, ако „Хестил” не успе да се упише као власник над неком имовином цена ће бити умањена. И то за износ који је једнак

50 одсто процењене вредности из извештаја. Исто је и са покретном имовином. Кинези су, иначе, укупну имовину преузели за 46 милиона евра. Цена представља 50 одсто процењене вредности имовине.

Повећан дуг железаре

Нето дуг српске челичане на крају 2015. године износио је 284,38 милиона евра што је 92 милиона више него претходне године. Дугорочни кредити износе 216 милиона евра, а позајмице на кратак рок достижу 66 милиона.

Како може да се види из извештаја КПМГ-а, неки краткорочни кредити су враћени (око 34 милиона), а када је реч о зајмовима на дужи рок железара се током 2015. задужила за нешто више од 100 милиона евра. Иако се то из уговора не види, могуће је да је реч о кредиту Фонда за развој који је железари одобрен крајем децембра 2014, а који је на рачун компаније легао почетком 2015. године, пре него што је Камарашев тим преузео управљање челичаном. Оно што такође упада у очи је да се за годину дана износ готовине на рачуну фирме значајно смањио. На крају 2014. године компанија је имала 10,5 милиона евра у кешу, док је готовина последњег дана прошле године износила 606.000 евра.

Српска држава је након одласка „Ју-Ес стила” почетком 2012. па до 1. фебруара 2015. за плате радника издвојила 300 милиона евра.

Само 7.500 фирми запошљава особе са инвалидитетом

У нашој земљи живи око 700.000 особа с инвалидитетом, процена је да је међу њима 300.000 радно способних, али је тек сваки десети запослен. Надлежни истичу да их подржавају различитим мерама - нуде преквалификацију, доквалификацију, обуке. Ту су и субвенције за samozapošljavanje и за послодавце који одлуче да запосле особе са инвалидитетом. Упркос томе, њихова борба за радно место није лака.

После основног образовања надлежна комисија је проценила да син Јелене Женар због дислексије треба да упише трогодишњу занатску школу. Она се брине како ће пронаћи посао и оспособити се за самосталан живот.

"Он у свом образовању није имао компјутере, ни страни језик, што му је отежавајућа околност да би дошао сутра до посла. Проценили су да је способан за занат књиговесца, а он би волео да се бави информатиком, компјутерима", каже Јелена Женар.

Попут Јелене, многи родитељи решење траже у Закону о професионалној рехабилитацији и запошљавању особа са инвалидитетом, према коме је обавеза сваког послодавца са најмање 20 радника да запосли одређени број особа са инвалидитетом.

"Постоји проблем са великим системима где су у питању јавна предузећа која запошљавају хиљаде и хиљаде запослених, које би суштински требало да генеришу већи број радних места за особе са инвалидитетом, они се тога не придржавају. Кажем, постоје приватне компаније које то поштују у већој или мањој мери, то је ипак питање за надлежне", рекао је Владимир Радојичић из Траг фондације.

Из Пореске управе одговарају да је обавезу запошљавања особа са инвалидитетом прошле године испунило више од 7.500 послодаваца. Уместо да их запосле, послодавци имају могућност да у републички буџет уплате 50 одсто просечне зараде у Србији. На то се прошле године одлучило њих око 3.600, који су уплатили готово три милијарде динара. Тај новац, тврде надлежни, користи се за запошљавање особа са инвалидитетом.

Не по сили закона, већ из хуманости, власница месаре Нада Вујновић пре четири године запослила је за стално младића који је глув. За њега је сазнала од пријатеља.

"Он је фризер по занимању и где год је радио, радио је на неко кратко време, нико му ништа плаћао није. Без обзира што не може да комуницира са муштеријама, он има других ствари које одрађује

одлично, рецимо пече прасиће, у дружењу са нама, пошто у мом колективу има нас седамнаесторо, он је научио да прича, буквално поједине реченице већ склапа", каже послодавац Нада Вујовић.

То је један од примера који показује да је особе са инвалидитетом важно укључити у друштво, ради њих, али и да би друштво било боље.

Без пенала за пензију 6.000 радника

Аутор :Ј. Ж. СКЕНДЕРИЈА

Укинути казнени поени радницима из социјалног програма "Пет година до пензије". Спискове упосленика прави Министарство рада у сарадњи са службом за запошљавање СВММ радницима који су уз опцију социјалног програма "Пет година до пензије" добровољно напустили посао 2010. и 2011. године, Влада ће исплаћивати разлику између износа старосне пензије коју би остварили применом прописа који су важили када су отишли на биро и почели да примају посебну новчану накнаду и износа остварене превремене старосне пензије.

Овај закључак донела је Влада и на тај начин за нешто више од 6.000 радника неће се примењивати казнени поени за превремени одлазак у пензију, као што то важи за све остале. На тај начин, они су се нашли у повлашћеном положају у односу на запослене који такође нису знали да ће бити донети нови прописи и пристали да још годину или две проведу на бироу пре пензионисања.

- Министарство за рад задужено је да, у сарадњи с Националном службом за запошљавање и ПИО фондом, усагласи спискове корисника посебне новчане накнаде и корисника превремене старосне пензије, којима ће се исплаћивати разлика у пензији - каже Јелица Тимотијевић, директор сектора за односе са јавношћу у ПИО.

У фонду наглашавају да је социјални програм "Пет година до пензије" и уговоре са радницима 2009. потписала тадашња влада на челу са Мирком Цветковићем и министар економије и привреде Млађан Динкић, стварајући на тај начин услове да "Фијат" приватизује "Заставу".

- Данас, када ти уговори долазе на реализацију, имамо измењене услове за остваривање права на пензију, па се зато морало наћи решење како да се поштују раније потписани уговори и сада важећи закони, а да то не буде на штету радника - објашњавају у ПИО

"Опција пет година до пензије" је удружење које окупља бивше раднике "Заставе" и осталих фабрика у Србији и напустили су фабрике као технолошки вишак 2011, уз социјални програм до пет година до стицања првог услова за одлазак у пензију, односно 40 година радног стажа.

По новом закону о ПИО, који је почео да се примењује од јануара ове године, свима који су испунили тај услов, али не и други - 65 година живота, стигла су решења о одласку у превремену пензију са трајним умањењем износа за 20, 40 одсто. Испуњавањем услова 40 година стажа бивши радници немају више право на примање месечне новчане накнаде на тржишту рада.

Злата Зеџ, извршни секретар Уједињених гранских синдиката "Независност", изненађена је оваквим закључком Владе, тачније њиховим поступком.

- Иницијативу за укидање "пенала" за пензионисање за ове раднике поднео је наш синдикат и невероватно је да нас власт о томе не обавести - каже Зеџ.

Запосленима који су били вишак и чија су предузећа била у процесу рационализације, реструктурирања и припреме за приватизацију, а у моменту престанка радног односа до

испуњења првог услова за старосну пензију, у складу са тада важећим прописима о ПИО, недостајало је до пет година - признато је право на посебну новчану накнаду.

Накнада за случај незапослености је право, како тврде у ПИО, које има незапослени на основу уплаћених доприноса за случај незапослености. То је својеврсна новчана помоћ за време док активно траже посао и њен смисао је да му се помогне да лакше премости тај период и што пре се врати у свет рада. То значи да не постоји никаква повезаност између права оствареног због незапослености и одласка у пензију.

- Зато је само њима сада призната разлика између припадајуће пензије у тренутку остваривања посебне накнаде и остварене превремене пензије, а не и онима који су на бироу годину или две до пензионисања - кажу у ПИО.